

DIFFERENT READING

AT THE END.

मार्कण्डेय उवाच ।

इति प्रतिज्ञाय तदा बधन्तस्य दुरात्मनः ।
क्षोपामर्षविहताक्षः सर्व्वं च बलशालिनः ।
हा हतोऽस्मीति पितरं ध्यात्वा देवं विनिश्च तान् ।
प्रोवाच मन्त्रिणः सर्व्वानामिनाय पुरोहितं ।

दम उवाच ।

वदन् कृत्यं तद्ब्रूत ताते प्राप्ते सुराण्यं ।
श्रुतं भवद्भिर्यत्प्रोक्तं तेन श्रूयतपस्विना ।
हृदयपत्नी स नृपो वानप्रस्थव्रते स्थितः ।
मौनव्रतधरोऽशस्त्रो मन्मात्रा चेन्द्रसेनया ।
प्रोक्तः संस्पृष्टयानेन याथातथ्यं वपुश्चते ।
तेनाऽपि खड्गमाकृत्य जटान् सखेन पाश्विना ।
कृत्वा यथा तन्दुष्टात्मा लोकनाथमनाद्यवत् ।
माता च संदिग्ध च मां धिक्क्षब्धं ध्ययंपौरुषं ।
मन्दभाग्यश्च निःश्रीकं प्रविष्टा हृद्यवाहनं ।
हृत्वाश्वरथपादातं सैन्यश्च परिकल्पितं ।
अनिमित्तं पितुर्वैरमहत्वा पिष्टघातकं ।
अज्ञात्वा तु वचो मातुर्जीवितं किमिहोत्सहे ।